

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پیتر والتر - Peter Walter
برگردان و پی نوشت از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۳ مارچ ۲۰۱۴

قیزه کردن مطبوعات

دولت امریکا امتحان می کند که چطور می تواند نفوذ زیادتیر خود را بالای فرستنده های تلویزیون و رادیو به دست بیاورد.

دولت امریکا می خواهد که رسانه های کشور را واضح و متواتر کنترل کند و در طرح محتوای آن نفوذ زیادتیر داشته باشد.

طبق گزارش ژورنال "وال ستریت" باید مأموران به حیث یک نوع "ناظر" در هیأت تحریر مهمترین تلویزیونها و رادیوها فرستاده شوند.

طرح اولیه این نقشه جدید اداره فدرال بر ارتباطات (اف. سی. سی. FCC) که می خواهند ابتداء موضوع را در چارچوب غور و مطالعه مورد بررسی قرار دهند، قبل از این که تطبیق آن در ساحة وسیعی شروع شود، قرار است عملی نمودن آن را در اول سال در ایالت کولمبیا شروع نمایند.

"اجیت پای-Ajit Pai" نماینده "اف. سی. سی." طی گزارشی در روزنامه اظهار نموده بود: ناظرانی که در مطبوعات فرستاده می شوند آنها علاوه بر نظارت بالای رسانه ها باید بر محتوای موضوعاتی که از رسانه ها پخش و به نشر سپرده می شوند، هم نفوذ خود را داشته باشند

موقف گیری و نظرات کنسرن (محل های تجارتي؟) های تلویزیون و رادیو اکثراً با آنچه را که مردم امریکا مجبور هستند بفهمند و همچنان خود مردم هم نظرات همگون ندارند با همدیگر فرق می کند. "پای" بیان می کند "همه باید در زمینه کنترل رسانه های خبری از جانب دولت به یک نظر برسند که این موضوع مربوط دولت نیست که بالای رسانه هایی که در زمینه موضوعات معین گزارش تهیه و خبر رسانی می کنند، فشار وارد کند. متأسفانه باید بگویم که "اف. سی. سی." که من در آنجا مشغول هستم نظر دیگر دارد"

قرار گزارش "پای" (اف. سی. سی.) در ماه می سال گذشته پلانی را طرح نموده بود که چطور دولت امریکا می تواند بالای بسیاری از مدیریت های فرستنده تلویزیون و مراکز رادیو نفوذ داشته باشد.

در چارچوب همین غور و مطالعه، دستگاه پلان می کند که متخصصان خود را بفرستند تا بالای راپورترها و هیأت تحریر و صاحبان رسانه ها در صورتی که پخش اخبار از جانب آنها مطابقت با روحیه دولت نداشته باشد، فشار وارد نمایند.

هدف غور در زمینه این ست که می خواهند دریابند که تحت کدام مشخصات فرستنده های تلویزیون و رادیو داستانها و مطالب مربوط به آن را انتخاب می کنند. علاوه بر آن "اف. سی. سی." علاقه مند به این است که چطور و به کدام

وسعت مدیریت های رسانه ها رضایت بینندگان و شنوندگان را جهت خواسته های معلوماتی آنها حاصل می کنند. همچنان در آخر قضیه می خواهند بدانند که اشتراک کنندگان یعنی هیأت تحریر رسانه ها با کدام موقف در آماده ساختن مطالب اقدام می کند.

قرار گفته "پای" (اف. سی. سی.) اولاً یک سلسله معلوماتهای مهم را تثبیت کرده مانند "محیط زیست" و یا "امکانات اقتصادی". مقامات اداری در نظر دارند که ژورنالیستها و گزارشگران را در تهیه یک خبر موظف نمایند که به چه ترتیب آنها به موضوعات تماس بگیرند و چطور می توانند اطمینان خود را حاصل نمایند که همه معلومات های مربوطه به بینندگان و شنوندگان هم می رسد.

اشتراک رسانه های کشور در غور و مطالعه ای که (اف. سی. سی.) در نظر گرفته، خواست آزاد هر رسانه است که البته یک "تئوری" است. در واقعیت طوریکه "پای" اشاره می کند که رسانه ها جهت ادامه موجودیت مؤسسات و مراکز خود ضرورت دارند تا هر هشت سال لیسنس جدید از "اف. سی. سی." را به دست بیاورند.

پی نوشت برگرداننده:

(پس اشتراک رسانه ها آزاد نیست بلکه جهت ادامه موجودیت مؤسسات و مراکز رسانه ای خود و پیشبرد کار های آن مجبور هستند تا در این پروسه اشتراک نمایند)

میل کنترول، تلفون کنترول، اسکایپ کنترول، فیس بوک کنترول، رسانه ها کنترول، سرا تا پای وجود انسان کنترول

.....

آیا چیزی بدون کنترول باقی مانده؟؟؟

به دنبال آن که نقش معلومات و منابع معلومات دهنده از اواسط قرن قبل، فزونی گرفت، در همان زمان اصطلاحی به وجود آمد که گویا «مطبوعات» در کل حیثیت قوه چهارم را در یک دولت به اصطلاح دموکرات غربی که متشکل از ۳ قوه می باشد، احراز نموده است. این طرز دید و نگرش هر چند هزاران رشته وابستگی این قوه را با سرچشمه قوای دیگر که همانا سرمایه انحصاری بوده و است از نظر می پوشاند، با آنهم نه تنها از طرف مردم و عوام الناس جوامع مختلف پذیرفته می شد، بلکه گاهگاهی، اینجا و یا آنجا، خبرنگاری و یا تهیه کننده فلمی از خط رسمی اعلام نشده پا فرا تر گذاشته، در نتیجه با به اصطلاح «چه فیر کردن» باعث ایجاد سوائی های زیادی می گردید.

اینک که ساختار امپریالیستی دنیای غرب و به ویژه ایالات متحده امریکا در تمام ابعاد آن، به شکل بی سابقه ای به طرف تمرکز و کنترول شدید در حرکت است و جناح های مختلف سرمایه به خوبی دریافته اند که می باید جهت بقایشان، از درگیری بین خودشان جلو گیری به عمل آورند، تشبث به چنین امری، یکی از نیازمندیهای حیاتی آنها به شمار رفته، نمی توانند غیر از آن گام دیگری بردارد، مگر این که از اول مرگ خود را بپذیرند. بر همین مبناست که دنیای به اصطلاح آزاد غرب، قدم به قدم تمام آنچه را زحمتکشانش جهان طی سالیان طولانی و با ایثار خون جانبازان دلیرش به دست آورده بود، از آنها می گیرد.

این حرکات در واقع آخرین میخی است که بر تابوت گندیده دموکراسی های غربی از جانب خودشان زده شده و با برداشتن آرایش های غلیظ حقوق بشری و آزادی های دموکراتیک، و نابود نمودن سیمای فریب دولتها، دیکتاتوری عریان و لگام گسیخته سرمایه را به نمایش می گذارند.

منبع خبر:

<http://online.wsj.com/news/articles/SB10001424052702304680904579366903828260732>